

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من میاد
پین بوم ویر زنده یک تن میاد
همه سر به سرت تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ادبي - فرهنگي

نعمت الله مختارزاده
شهر اسن - المان

مرغ هوس

شرم و حیا ، تاکه گریزان نشد
چشم چرانی ، سوی خوبان نشد
جامه اگر ، مانع خورشید تن
مشرقی ، جز چاک گریبان نشد
تیر نگه باز خلیدن گرفت
سینه مشبک ز حریفان نشد
مرغ هوس ، از در باز قفس
دانه ز تن چید و هراسان نشد
پیر ، جوان گشت و جوان نوجوان
 حاجت داروی طبیبان نشد
محشری برپاست ، گشا چشم دل
مُفت ، گران گشته و ارزان نشد
آتش سوزان حریر بدن
شعله ور از فسق ملایان نشد
پیکر و اندام ، کند جلوه ها
فرق ، میان گل و ریحان نشد

یک وجب از دور کمر، بی حجاب
ناف، نمایان شد و پنهان نشد
دامن، خورشید، بلندی گرفت
رفت به بالا و، به پایان نشد
میوه شیرین، نهال، بدن
وای که عریان شد و لرزان نشد
زینت او، حلقه و هم تاپه ها
قصه ناف است و ز پستان نشد
تسمه باریک، وفا، سه طرف
صبر گریزان و به فرمان نشد
رفته به دور، کمر از راست و چپ
تا وسطش دره پغمان نشد
تونل، تنویر، شدی افتتاح
کوتل، تقدیر، چراغان نشد
راکت و خمپاره ز دیوار و در
فیر شد و خانه ویران نشد
دختر، تزویر، ز تقصیر، ما
حامله گردیده و، زایان نشد
رحمت، بیهوده حکاک، بین
سنگ، سیه، لعل، بدخشنان نشد
«نعمت» اگر گفت ز رسم، زمان
لافی زدو، وارد، میدان نشد